

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica
Recapitvatio**

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima-sexta Ianuarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

retur, in die sancti Mauri abbatis, memoriam eius cum plebe celebrare voluit. Dedicationis autem festum incidit annuè in Dominicum diem Rogationum.

Decima-sexta Januarij.

*1. De reliquijs Marcelli papæ, in Altomôte
Ex monumentis Alti-montis, & aliunde.*

ROMÆ, via Salaria, natale sancti Marcelli papæ, qui catabuli bestias in ea ecclesia quam dedicarat à Maxentio custodire iussus est; ubi propter loci fœditatem, pœdore confessus, obdormiuit in Domino. Hujus martyris corpus, habetur in Alto-monte, Hannoniæ, peruenusto iuxta Malbodium monasterio. Quod tempore vastationis Hungaricæ, reconditum fuerat in terris, eo loci ubi nunc iacet vetustissimum saxum, cum inscriptione VRSIO ABBS. Sed sub dicto Vrsione primo abbate post Hungarorum vastationem, tempore bellorum inter Henricum imperatorem & Balduinum comitem, est manifestatum & inuentum, circa annum millesimum quinquagesimum quartum, quinto idus Septembris. Quo die naratio manifestationis in ecclesia eadem legitur à prædicto Vrsione descripta. Celebrant etiam Cluniacenses octauo Idus Januarij exceptionem sancti Marcelli papæ. Vnde colligitur reliquias eius etiam alibi haberi. Martyrium autem exstat ad diem decimam sextam Januarij, cuius auctores esse videntur Romanæ ecclesiæ Notarij.

Pingitur in Alto-monte sedens cum duabus ecclesijs in manibus, & duobus Imperatoribus sub se prostratis. De Imperatoribus satis constat; ij enim sunt Diocletianus &

Maxi-

In Vuicelio
E 10110
primo su.
rg.

Maximianus, vel potius Maximianus & Maxentius, quos martyrio suo superauit, sed de ecclesiis minus clarum est. Non dubito tamen quin his significetur domus Lucinæ à sancto Marcello in ecclesiam consecrata, in qua frequenter Missas celebrabat; & domus Cyriaci, in qua dictus papa fontem consecrauerat. Hæc enim loca erant ecclesiæ, non quales nunc habemus, sed quales ea tempora in gravissima persecutione admittebant. Sunt denique qui Marcellij nomen à Marcello corruptum iudicent,

2º. De sancto Furso, qui Peronæ quiescit.

Ex historia plenius Atrebatii manu scripta, quam extet apud Surium, observationes Belgicae.

Peronæ monasterio, sancti FURSEI confessoris, cuius gesta habentur. Fuit autem Perona, aliquando Flandriæ, nunc verò est Franciæ ciuitas, Belgio nostro contigua. Praeclara autem de sancto viro habentur apud Bedam libro tertio historiæ Anglicanæ, capite decimo nono, & in vita historiæ decimo sexto Ianuarij apud Surium, quam Beda loco mox citato citat. Sed & hoc loco commemorandus est, quatenus Belgium concernit. Cum igitur annis aliquot apud Hybernos, Scotos, Britones & Anglos verbum Dei dissemasset, ad Gallias transiuit: cumque Atrebatii apud quandam dominam hospitium peteret, eaque recusaret, morbo est correpta: à quo ut liberaretur sanctum virum reuocauit. Qui renuit quidem venire, absens tamen eam sanauit. Hoc autem miraculo per Gallias crebrescente, Ercanaldus, maior domus, sancto Furso locum dedit Latiniaci, vbi monasterium construxit. Ædificauit etiam idem princeps ei Peronæ alterum monasterium, cum ecclesia. Præterea sanctus Furseus suo exéplo

B S

multos

multos insignes & sanctos prædicatores in Belgium nostrum euocauit, inter quos sunt germani eius fratres, Foillanus & Ultanus. Quare mirum non est Apostolicos Belgij nostri episcopos, Eli-gium & Autbertum, quarto post obitum anno, corpus eius, quod omnino incorruptum Peronæ, deprehendebant, e terra subuenisse. Natalem Atrebaten-ses celebrant nouem lectionibus.

Cameracenses ut episcopum colunt, non quod proprij nominis episcopus fuerit, sed quia quorundam locorum Apostolus fuit. Hac enim de causa plures ut episcopos colli, sparsim à me est annotatum.

a. *Cui post mortem eius præfuit eius frater Ultanus. Infra, die 5. Maij, & 13. Septemb. in historijs SS. Mauronii & Amati.*

Decima-nona Ianuarij.

De reliquijs Marij martyris, in Gemblaco.

Ex archiuis Gemblacensium, quorum Lambertus Bancquart, reverendus Prælatus loci, copiam dedit.

Romæ, viâ Corneliat, sanctorum martyrum Marij & Marthæ, cum filijs, nobilium; qui de Perside ad orationem venerunt Romam, tempore Claudi principis. Prioris martyris corpus, cum reliquijs sancti Fortunati, & aliorum Sanctorum, e Roma Gemblacum attulit Arnulphus nonus abbas Gemblacensis; quem Innocentius secundus Romæ suis manibus abbatem consecravit. Hinc festum sancti martyris Gemblaci duodecim lectiones habet. Quam celebris autem fuerit martyr, indicant Horæ Romanæ in natalitio die, & Gesta Valentini, ac collegarum, apud Surium, die decima quarta Februarij.

Vigesima